

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 015503 18 Кж 5
Бања Лука, 26.02.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Р.Д., због продуженог кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. у стицају са продуженим кривичним дјелом полног насиља над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015503 17 Квл од 30.01.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.02.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Р.Д., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015503 17 Квл од 30.01.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015503 17 Квл од 30.01.2018. године, одбачен је захтјев осуђеног Р.Д. за понављање кривичног поступка завршеног правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015503 15 К од 08.07.2015. године, којом је оглашен кривим због продуженог кривичног дјела силовања из члана 193. став 2. у вези са ставом 1. у стицају са продуженим кривичним дјелом полног насиља над дјететом из члана 195. став 4. у вези са ставом 2. Кривичног закона Републике Српске и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио осуђени, без навођења жалбених основа, са приједлогом да се дозволи понављање поступка.

Разматрајући, спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Неосновани су жалбени приговори осуђеног, којима се истиче да судије које су донијели побијано рјешење нису могли одлучивати о његовом захтјеву за понављање поступка, тврдњом да „су били више пута у претходним процесима“. Наиме, одредбом члана 346. став 3. ЗКП РС прописано је да приликом одлучивања о захтјеву, у вијећу неће учествовати судија који је учествовао у доношењу пресуде у ранијем поступку. Према томе, како у

конкретном предмету, ниједан од судија који је одлучивао о захтјеву осуђеног за понављање поступка и у доношењу побијаног рјешења, није учествовао у доношењу пресуде у ранијем поступку, то су без основа наведени приговори из жалбе осуђеног.

Надаље, приговорима садржаним у жалби осуђеног, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијаног рјешења да чињенице и докази наведени у захтјеву за понављање кривичног поступка нису нове чињенице о доказима и да исти очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање поступка. Разлоге за такав закључак, као мјеродавно образложене и ваљане, овај суд у цјелости прихвата и њихова правилност се изнесеним жалбеним аргументима, не може оспорити.

Наиме, одредбом члана 343. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" бр: 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС), по којем основу се тражи понављање кривичног поступка, прописано је да се кривични поступак завршен правоснажном пресудом може поновити у корист осуђеног, ако се изнесу нове чињенице или се поднесу нови докази, који и поред дужне пажње и опреза, нису могли бити изнесени на главном претресу, а који су сами за себе или у вези са ранијим доказима, подобни да утичу на ослобађање лица које је било осуђено или на његову осуду по блажем Кривичном закону. Одредбом члана 347. став 1. ЗКП РС је између осталог, прописано да ће суд одбацити захтјев за понављање поступка, ако чињенице и докази на којима се захтјев заснива, очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање кривичног поступка.

У конкретном случају, осуђени је пред првостепеним судом негирао извршење предметног кривичног дјела и у току поступка који је правоснажно окончан изведени су докази оптужбе и одбране, те је извршена оцјена вјеродостојности и доказне вриједности свих саслушаних свједока, па и оштећених и других које је у свом захтјеву наводио осуђени, а дата су и релевантна образложења за одлуку суда о одбијању одређених доказних приједлога одбране. Дакле, доказе које у захтјеву наводи осуђени не предствљају нове доказе подобне да се дозволи понављање, нити осуђени истиче неке нове чињенице о изведеним доказима, већ само понавља и устрајава у својој тврдњи да није учинио дјела за која је осуђен.

Стога је жалбу осуђеног ваљало одбити и одлучити као у изреци овог рјешења, на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић